

която бе основата, върху която се сключи Балканският съюз, беше фатална за българското племе, защото обричаше една част от него на окончателно асимилиране и затриване. В същото време тя криеше в себе си и зародиша на бъдещи войни, на Полуострова, каквито не закъснях да последват, защото дележът на Македония значеше, че последната дума ще принадлежи на силата на оръжието. Фердинанд имаше, наистина, голяма вяра в силата на българското оръжие, но той злоупотреби с него, като сложи върху слабите плещи на българския народ непосилните за него, а най-вече противните му задачи за владичество и хегемония и българското оръжие му измени. За друго разрешение на македонския въпрос, за друга база, върху която би могъл да се сключи един съюз между балканските държави той не искаше и да помисли. А такава база имаше. Тя бе *автономията на Македония* и включването на последната, като равноправен член в една общобалканска или сръбско-българска конфедерация. Но на такова едно разрешение на македонския въпрос, което най-добре би отговаряло на интересите на българския народ, както и на тия на целокупното македонско население, Фердинанд беше чужд. При такова едно разрешение, което беше възможно, неговите амбиции, личните негови и тия на династията му интереси, биха останали незадоволени. Той гореше от силното и нетърпеливо желание да види час по-скоро пределите на държавата си разширени, последната засилена във военно отношение и достигнала до една фактическа хегемония над другите държави на Полуострова и в дележа на Македония той видя средството за това. Самото разпределение на военните сили на съюзниците, при което на второстепенния военен